

Въ старо врѣмя Българе-ти сж имали голѣмъ расправж съ вѣсточнѣ тж Римс. Имперіѣ, Тѣи ся повдигнали отъ Восточны-ты страны на Европѣ, та ся запряли за нѣколко врѣмя отвѣждѣ Дунава, и оттамъ нападали на Имперіѣ тж. Въ онова врѣмя жителе-ти на Имперіѣ тж не сж имали ниго сѣнкѣ отъ добродѣтели-ты на древни-ты Римляни. Богатство-то, кое то тѣхни-ти предшественници были струпали отъ всичкый свѣтъ въ Римъ, и кое то послѣ ся прѣнесло въ Цариградѣ, ги разслабило; тѣи ся прѣдали на распусть, покварили нѣравы-ты си и достигнали до высокъ стѣпень въ разврата; никакво благородно чюство вече не было о-стало въ тѣхъ; всякой глядалъ за себе си ни-кой не марилъ за обще-то добро; войска-та сж ся предавали на откупъ всякому. Тогава людіе отъ всичкы-ты покорены народы и отъ много други, конто за злато продавали свои-ты услу-гы на Имперіѣ тж, достигнали въ неж до прѣвы-ты чинове и достоинства, рокачвали си и до прѣстола, зачто то пѣть-тъ камъ него былъ отворенъ за ксякаго, кой то зналъ съ нѣкакъвъ начинъ да усвои войска-та. Ако и да вѣсходили по нѣкога на Императорскый прѣ-столь мжѣе съ умъ и силѣ, обаче тѣи за мал-ко врѣмя не могли да искоренить зло-то, а